

آب یک کالای با ارزش و غیرقابل جایگزین در توسعه اقتصادی و اجتماعی استان چهارمحال و بختیاری محسوب می گردد. این ماده حیاتی نقش محوری را در آمایش سرزمین به عهده داشته و زیرساخت توسعه سایر بخش ها است، همچنین یکی از مولفه های مهم در حفظ، تعادل و پایداری اکوسیستم و محیط زیست بوده و توزیع غیریکنواخت آن در سطح استان، الگوی نامناسب شهرنشینی و مراکز سکونتگاهی و نوع و شیوه تولید محصولات زراعی از منظر سازگاری با شرایط، تامین آب مورد نیاز را در بسیاری از مناطق استان با مشکل مواجه ساخته و به تدریج بر ابعاد آن افزوده است. از طرفی بروز خشکسالی های پی در پی در سالهای اخیر، دسترسی به آب را با بحران شدیدتری روبرو نموده است، به طوری که تامین آب قابل دسترس و مطمئن برای مصارف مختلف، یکی از چالشهای مهم در این زمینه محسوب می شود. همچنین افزایش پساب های صنعتی، شهری و کشاورزی و آلوده شدن منابع آب یکی دیگر از معضلات بوجود آمده در این بخش است که نیاز به توجه بیشتری دارد. موضوع پتانسیل تولید انرژی برق آبی با توجه به شرایط توپوگرافی استان و پوشش دهی این انرژی در مواقع اوج مصرف برق یا تامین برق روستاها و محلهای دورافتاده نیز از جمله مواردی است که باید در برنامه ریزی ها مد نظر قرار گیرد. برداشت بی رویه از منابع آب زیرزمینی و اضافه برداشت از این منابع و کاهش تغذیه، افت آبخوان ها و نشست زمین از دیگر مسائل و مشکلات بخش آب است.

از آنجایی که در مورد آب، بحث انتفاع عمومی و بهره مندی کلیه آحاد مردم از آن مطرح بوده و این موضوع در آموزه های دینی و اسلامی نیز به کرات مورد توجه قرار گرفته است، این موضوع حائز اهمیت است که کلیه برنامه ریزی های فعلی و آتی کشور مانند برنامه های توسعه ای در این راستا باشد. به این ترتیب ضروری است با مدیریت صحیح امکان بهره برداری بهینه و پایدار از منابع آب را برای کلیه آحاد جامعه و نیز راهکارهای مناسب در جهت جلوگیری از هدر رفت منابع آب را فراهم نموده و در این راستا مطابق اصل ۴۴ قانون اساسی، از کلیه بخش های غیردولتی در چارچوب قانون نیز استفاده نماید.

بر این اساس، برنامه ششم توسعه کشور فرصت مناسبی را به منظور مواجهه و مقابله با چالش های یاد شده فراهم می نماید تا در چارچوب و قالب انسجام یافته ای اقدامات لازم در سطوح ملی، منطقه ای و حوضه های آبریز، برنامه ریزی لازم صورت گرفته و به مورد اجرا گذاشته شود. به لحاظ اهمیت روزافزون نقش آب در فعالیتهای اجتماعی و اقتصادی استان، بایستی ارتباط متقابل بین بخش های مختلف اقتصادی، نهادها و سازمانها و ذینفعان، جنبه های اجتماعی، اقتصادی، تکنولوژیکی، زیست محیطی و بهداشتی را به صورت منسجم و یکپارچه مورد توجه و ملاحظه قرار داد. توجه به برنامه های ایجاد امکانات زیرساختی و زیربنایی، اشتغال و رفاه اجتماعی از نظر شاخصهای درآمد ناخالص سرانه موجب خواهد شد استان در یک وضعیت مطلوب و قابل رقابت با استانهای همجوار قرار گرفته و اکوسیستم های آبی آن اعم از رودخانه ها و تالابها و همچنین منابع آب زیرزمینی حفاظت شده و در وضعیت پایدار باشند.

در این راستا شرکت آب منطقه ای استان، عهده دار مدیریت پایدار منابع آب و حافظ حقوق مرتبط با آب استان بوده و با در نظر گرفتن ارزش کامل اقتصادی، امنیتی، سیاسی و زیست محیطی این ماده حیاتی به عنوان یکی از محورهای اصلی توسعه پایدار و رکن اصلی آمایش سرزمین، بر آن است تا با مدیریت پایدار کمی و کیفی منابع و مصارف آب، نسبت به عرضه آب مطمئن، کافی و قابل مصرف اقدام نموده و از این راه، نقش خود را در ارتقاء بهداشت و رفاه اجتماعی و توسعه پایدار ایفا نماید. همچنین با سیاستگذاری، برنامه ریزی، سازماندهی، هدایت و نظارت، بسترهای لازم را برای انجام مطالعات، حفاظت، بهره برداری و تخصیص بهینه منابع، اجرای طرح های تعادل بخشی و تولید انرژی برقابی فراهم نماید.